

Onderwaterfoto

Naast het duiken zelf leerden Skubba en Fred ook dingen die je onder water kon doen. Zo leerden ze vissen, onderwaterdiertjes en -plantjes zoeken en herkennen. Skubba had tijdens het duiken soms een waterbestendige determinatiekaart bij. Door de tekeningen op die kaart kon hij onder water snel herkennen wat hij zag. Andere keren had hij een schrijftablet mee waarop hij met potlood de vis die hij zag schetste. Samen met Fred kon hij na de duik in een boek de plant of vis opzoeken. Maar hoe meer hij dook, hoe beter hij de dingen in het water herkende zonder die hulpmiddelen.

Cartoon: Peter Bosteels.

Nella had hen verteld dat er nog een betere manier was en die zouden ze vandaag uitproberen. Er was vandaag iemand nieuw bij de duikleiders. Tijdens de briefing stelde Nella hem aan de groep voor. "Goedmiddag allemaal, dit is Edwin. Hij gaat ons vandaag vertellen over onderwaterfotografie", vertelde Nella. Ze gaf een fototoestel in een grote plasticen doos aan Fred. Deze keek er even naar maar richtte al snel zijn blik op het toestel dat voor de voeten van Edwin lag. Het was veel groter dan de camera die hij nu door gaf en het had twee lange, beweegbare armen met daarop grote lampen. Dat ding was veel interessanter.

Ze kregen uitleg over het maken van foto's onder water. Waar ze op moesten letten om goede foto's te maken. Het bleek veel moeilijker dan boven water. Je mocht niet bewegen, niet alleen zou je zo de vis weggagen maar je zou ook stof opwoelen. Als je het knopje indrukte, moest je er voor zorgen dat je niet uitademde, want anders kreeg je bubbels voor je lens. Je moest ook voor een goede belichting zorgen want onder wa-

ter veranderen de kleuren. Zo wordt rood langzaam bruin als je duikt. Daarom had Edwin die twee grote lampen mee. En zo ging hij nog een tijdje door. Ze luisterden zeer aandachtig. Fred wilde alles weten over de knopjes en de draaischijven van de camera.

Edwin zou vandaag met zijn groot toestel duiken en onder water tonen hoe hij goede foto's nam. Zo konden ze zien hoe het moest.

"Vanaf vandaag zullen jullie één voor één mogen duiken met de kleine camera. Ik vraag dat je met een tiental zelfgemaakte onderwaterfoto's een kleine reportage in elkaar steekt. Als je dat doet, dan verdien je de kwalificatie Onderwaterfotograaf." Edwin vertelde hen dat, als ze hun foto's naar hem opstuurden, hij hen zou vertellen hoe ze nog betere foto's konden maken. Iedereen vond dat tof.

Skubba mocht als tweede met de kleine camera duiken. Hij slaagde erin om vissen te vinden en met veel geduld er een paar foto's van te nemen. Ze kwamen een diertje

tegen dat hij niet herkende en dat ook niet op zijn waterbestendige kaart stond. Zijn duikleider deed teken dat hij er een foto van moest nemen zodat ze boven konden opzoeken wat het was. Slim bedacht!

Toen ze voor Skubba te vroeg terug boven water kwamen, zag Skubba Fred praten met een dame naast een nog groter apparaat met nog grotere lampen. De dame heette Alexandra en ze ging onder water filmen. Ze ging een echte onderwaterfilm. Waw, zoals de oude duikfilms van een zeker Cousteau waar Skubba veel naar keek.

Terwijl Fred honderduit vragen stelde, bedacht Skubba dat hij filmen niet zo interessant vond. Het moest wel tof zijn om met zo'n groot toestel op onderwateravontuur te gaan en allerlei dieren te filmen die mensen dan konden bekijken in de cinema. Maar een film kon je niet in je logboekje kleven. Een foto wel! ■

PATRICK VAN HOESERLANDE